

'Dit leven wil ik: alles voor het voetbal'

Shanice van de Sanden (I) duelleert namens Liverpool met Demi Stokes van Manchester City.

FOTO AP

Sari van Veenendaal (I) en Danielle van de Donk, teamgenoten bij Arsenal.

De speelsters van Oranje, morgen in de kwartfinale van het EK uitkomend tegen Zweden, staan nu in de spotlights. Maar hoe ziet hun leven er tijdens het seizoen uit?

Spreek de namen van de clubs eens hardop achter elkaar uit. Arsenal, Liverpool, FC Barcelona, Bayern München, Paris Saint-Germain. Ja, de beste speelsters van dit Nederlands elftal staan onder contract bij de vrouwenclubs van heuse grootmachten. Maar we zien hen eigenlijk nooit. Hoe leven ze? Verdienen ze daar ook bakken met geld?

Daniëlle van de Donk (25), technisch gifkikkertje op het Nederlandse middenveld van Oranje, begint te lachen. Nee, bakken met geld verdient ze niet bij Arsenal. Maar tevreden is ze wel met haar salaris. Het stelt haar in

staat fulltime met voetbal bezig te zijn. Dat was in haar tijd in Nederland bij PSV werkelijk ondenkbaar. Haar studie sportmarketing aan de Johan Cruyff University heeft ze zelfs tijdelijk stopgezet. Ze leeft het Engelse schema van trainen en twee wedstrijden per week.

Arsenal regelde een groot alleenstaand huis voor haar, waar ze samen met drie teamgenoten woont. In Noord-Londen, op vijf minuten rijden van het trainingscomplex. Ieder een eigen slaap- en badkamer. Auto's van de club op de oprit. Een barbecue in de tuin. „Alleen kan het eenzaam zijn. Nu is het gezellig en iedereen heeft hetzelfde doel: volle focus op het voetbal. Het centrum van Londen zie ik amper. Alleen als familie of vrienden op bezoek zijn. Naast ons woont een oud omaatje. Haar helpen we met de boodschappen. Rustig leventje, hoor.”

Enkele honderden kilometers noordelijker woont Shanice van de Sanden (24). De excentrieke rechtsbuiten speelt bij Liverpool. Combineerde ze vroeger haar kappersopleiding nog met voetballen bij FC Twente, nu eet, slaapt en drinkt ze voetbal. Af en toe is er tijd om te fotograferen, ter ontspanning. Ook zij woont samen met ploeggenoten en rijdt in een auto van de club. „Dit is het leven dat ik wil. Alles voor het voetbal. Ik heb nog veel plannen, zoals spelen in de VS.”

Hoe werkt dat? Spelen de vrouwen van Liverpool ook op het magische Anfield? Van de Sanden: „Helaas niet. Wij spelen in een kleiner rugbystadion. Gemiddeld komen daar zo'n duizend mensen kijken. Wel even een verschilletje met de mannen. Wij komen ook alleen op Melwood (het trainingscomplex van Liverpool) als we bij de dokter moeten zijn.”

Maar het kan ook anders. Bij stadgenoot Everton maken de vrouwen wél gebruik van dezelfde trainingsaccommodatie. Leoni Blokhuis, prominent zaakwaarnemer in het vrouwenvoetbal, reed recent het complex in Liverpool nog op om de deal met de Nederlandse speelsters Siri Worm en Marthe Munsterman (dochter van oud-Twente-voorzitter Joop) af te ronden.

Blokhuis begeleidt twintig voetbalsters, waarvan er acht in de EK-selectie van Oranje zitten. Zij ziet steeds meer speelsters de Nederlandse competitie verlaten voor het buitenland. „Dan hoor je: doen ze voor het geld zeker. Tja, daar kunnen die meiden écht leven voor hun sport, omdat ze een fulltime salaris verdienen. Maar het is vooral ambitie die hen drijft. In Nederland kun je gewoon niet rondkomen met alleen voetballen. Ze willen beter worden en dus vliegen ze uit.”

Het gevolg is dat de Nederlandse competitie niet beter wordt. Integendeel. En Van de Donk is ook weinig optimistisch gestemd. „Kijk, in Engeland krijgen Engelse internationals een flink bedrag per jaar (rond de 30.000 euro, red.) om in de eigen competitie te blijven spelen. Dan krik je het niveau natuurlijk op. Dat zie ik in Nederland niet zo snel gebeuren.”

Kijk eens naar FC Barcelona, dat een fikse transfersom betaalde voor de Nederlandse ster Lieke Martens, die ook nog eens zo'n 200.000 euro per jaar gaat verdienen. Het bewijs dat de traditionele topclubs van Europa serieus werk maken van hun vrouwenclub.

Zaakwaarnemer Blokhuis: „Die clubs voelen dat er een compleet nieuwe doelgroep kan worden aangesproken. Op termijn hangt daar ook een verdienmodel aan.

Bovendien willen ze de slag niet missen, omdat ook zij zien dat het vrouwenvoetbal heel snel groeit. Er is een wereld te winnen."